

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL

ELEANOR SHARPSTON

prezentate la 14 iunie 2007¹

1. În prezentele cauze, se solicită Curții să se pronunțe în legătură cu validitatea metodei de calcul aplicată de Comisia Comunităților Europene pentru a stabili valorile cotizațiilor la producție destinate finanțării organizării comune a piețelor în sectorul zahărului. Cotizațiile la producție trebuie mai ales să acopere costul pe care îl reprezintă pentru Comunitate restituirile la export sau plățile de care beneficiază, în anumite condiții, producătorii de zahăr pentru a compensa faptul că prețurile mondiale ale zahărului sunt, în general, inferioare prețului subvenționat de Comunitate. Mai mulți fabricanți de zahăr contestă legalitatea a două aspecte ale calculului cotizațiilor la producție.

2. Prima etapă a acestui calcul impune ca pierderea globală pentru un an de comercializare dat să fie evaluată înainte de finalul acestui an, înmulțind „excedentul exportabil” cu „pierderea medie” previzibilă pe tona de zahăr.

3. Prin „excedent exportabil” se înțelege, în esență, producția de zahăr din care se scade cantitatea „desfăcută pentru consum în Comunitate”. Această din urmă expresie este definită, în esență, ca fiind suma stocurilor la începutul anului de comercializare, a producției de zahăr și a importurilor de zahăr, din care se scade suma stocurilor de zahăr la sfârșitul anului de comercializare și a exporturilor de zahăr. Exporturile de zahăr cuprind zahărul exportat în stare naturală și zahărul „conținut în produsele transformate exportate”. Producătorii de zahăr care sunt reclamanți în acțiunea principală arată, în primul rând, că zahărul conținut în produsele transformate exportate și care nu a făcut obiectul plății unor restituiri la export nu ar trebui să fie considerat zahăr „conținut în produsele transformate exportate” în scopul efectuării acestui calcul.

4. „Pierderea medie” pe tonă este definită, în esență, ca fiind suma totală a restituirilor împărțită la tonajul total al „angajamentelor la export care trebuie îndeplinite” în timpul anului de comercializare în curs. În subsidiar, reclamantele din acțiunea principală producătoare de zahăr arată că dacă (spre deosebire de cele afirmate de acestea în acțiunea principală) zahărul „conținut în produsele transformate exportate” include tot acest

1 — Limba originală: engleza.

zahăr, chiar dacă restituirile la export au fost sau nu au fost plătite, „angajamentele la export care trebuie îndeplinite” ar trebui de asemenea să includă toate exporturile de zahăr, inclusiv pe cele pentru care nu a fost plătită nicio restituire la export.

lamentul de bază”) aplicabil pentru anii de comercializare 2001/2002-2005/2006³.

5. Este cert că (cel puțin) obiectivul principal al cotizațiilor la producție este ca producătorii de zahăr să asigure finanțarea costurilor cu desfacerea excedentelor de producție comunitară. Producătorii de zahăr arată că metoda de calcul a cotizațiilor aplicată de Comisie are drept consecință faptul că producătorii plătesc mai mult decât aceste costuri.

7. Prezintă relevanță următoarele considerente⁴ ale regulamentului menționat:

Legislația comunitară

Regulamentul de bază

6. La data faptelor, organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului era reglementată de Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului² (denumit în continuare „regu-

„(9) Motivele care au determinat până acum Comunitatea să adopte un regim de cote de producție pentru zahăr, izoglucoză și sirop de inulină rămân fondate în prezent. Totuși, au fost aduse modificări acestuia pentru a ține cont de evoluția recentă a producției și pentru a dota Comunitatea cu instrumentele necesare în vederea asigurării *finanțării integrale, în mod echitabil, dar eficient, de către producătorii înșiși, a sarcinilor la desfacerea excedentelor care rezultă din raportul dintre producția Comunității și consumul acesteia* și pentru a se conforma obligațiilor ce decurg din acordurile rezultate din

2 — Regulamentul din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).

3 — A se vedea articolul 51. Anul de comercializare este cuprins între 1 iulie și 30 iunie [articolul 1 alineatul (2) litera (m)]. Anii de comercializare ulteriori sunt reglementați de Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 58, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 77), care abrogă și înlocuiește regulamentul de bază.

4 — Am utilizat caractere italice pentru pasajele din aceste considerente care prezintă o importanță deosebită.

negocierile comerciale multilaterale ale Rundei Uruguay [...].

dacă este cazul, astfel încât să permită, ținând cont de elementele fundamentale ale stării sectorului în Comunitate, respectarea angajamentelor luate prin acord^[5]. *Se impune menținerea sistemului de autofinanțare prin cotizațiile la producția sectorului și a regimului cotelor de producție.*

[...]

(11) Organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului se bazează, pe de o parte, pe principiul responsabilității financiare integrale a producătorilor pentru fiecare an de comercializare pentru pierderile datorate desfacerii excedentelor de producție comunitară în cadrul cotelor în raport cu consumul intern și, pe de altă parte, pe un regim de garanții ale prețurilor de desfacere diferențiate în funcție de cotele de producție atribuite fiecărei întreprinderi. În sectorul zahărului, cotele de producție se atribuie pe întreprindere conform principiului unei producții efective în cursul unei perioade de referință determinate.

(13) Astfel, principiul responsabilității financiare va fi asigurat în continuare prin contribuțiile producătorilor, care constau în încasarea unei *cotizații la producția de bază aplicabilă întregii producții de zahăr A și B*, dar limitată la 2 % din prețul de intervenție al zahărului alb, și a unei *cotizații B, care afectează producția de zahăr B* în limita maximă de 37,5 % din acest preț. Producătorii de izoglucoză și de sirop de inulină participă în anumite condiții la aceste contribuții. *Aceste limite nu permit, în condițiile citate anterior, atingerea obiectivului de autofinanțare a sectorului pe an de comercializare. Prin urmare, în acest caz trebuie prevăzută încasarea unei cotizații suplimentare.*

(12) Întrucât angajamentele de reducere a sprijinului la export au intervenit în cursul perioadei de tranziție, trebuie stabilite cantitățile de bază de zahăr și de izoglucoză existente și cote de sirop de inulină, prevăzând totodată că garanțiile aferente pot fi adaptate,

(14) Cotizația suplimentară trebuie stabilită, în special în vederea asigurării egalității de tratament, pentru fiecare

5 — Acord privind agricultura care a rezultat din negocierile comerciale multilaterale ale Rundei Uruguay.

întreprindere ținându-se cont de participarea acestora la încasările obținute prin cotizațiile la producție pe care le va fi achitat pentru anul de comercializare în cauză. În acest scop, trebuie stabilit un coeficient valabil pentru toată Comunitatea care să reprezinte pentru acest an raportul dintre, pe de o parte, pierderea globală constatată și, pe de altă parte, toate încasările obținute din cotizațiile la producție în cauză. În plus, trebuie stabilite condițiile de participare a vânzătorilor de sfeclă-de-zahăr și de trestie-de-zahăr la diminuarea pierderii neacoperite a anului de comercializare în cauză.

comunitare⁶ cu desfacerea excedentelor de producție, prin încasarea unei cotizații la producție care este calculată în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază. Acest articol 15 nu poate fi înțeles fără ca, în prealabil, să se amintească elementele următoare.

- (15) Cotele de producție atribuite fiecărei întreprinderi din sectorul zahărului pot conduce, pentru un anumit an de comercializare, la un volum de export care, având în vedere consumul, producția, importurile, stocurile și reporturile, precum și pierderea medie previzibilă care trebuie suportată în cadrul regimului de autofinanțare depășește volumul stabilit prin acord. Prin urmare, trebuie prevăzută adaptarea, pentru fiecare an de comercializare, a garanțiilor care decurg din cote pentru a permite respectarea angajamentelor luate de Comunitate.” [traducere neoficială]

8. Legislația prevede, astfel, finanțarea de către producătorii înșiși a cheltuielilor

9. Articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază stabilește o cantitate de bază A și o cantitate de bază B pentru fiecare regiune comunitară de producție⁷. Articolul 11 alineatul (1) impune statelor membre să atribuie o cotă A și o cotă B fiecărei întreprinderi producătoare de zahăr, de izoglucoză sau de sirop de inulină⁸ pe teritoriul acestora, în cursul anului de comercializare 2000/2001. Cotele A și B determină încasarea unei

6 — „Pierderea” și „pierderile” (de asemenea și „încasările”) menționate în considerente se referă la finanțarea comunitară a organizării piețelor, și nu la bilanțul contabil al producătorilor, al exportatorilor etc.

7 — Teritoriul acestor regiuni nu coincide în mod necesar cu cel al statelor membre. Astfel, există cote diferite pentru Franța metropolitană, pe de o parte, și pentru departamentele franceze de peste mări, pe de altă parte; situația este similară pentru Portugalia continentală și pentru Regiunea Autonomă a Insulelor Azore. Belgia și Luxemburg își împart cotele (atribuite în principiu Uniunii Economice Belgia — Luxemburg).

8 — [Începutul notei de subsol este fără obiect pentru versiunea în limba română a prezentelor concluzii]. Izoglucoza și siropul de inulină sunt produse de substituție ale zahărului, în stare lichidă: a se vedea considerentul (1) al regulamentului de bază. Definiții mai exacte se pot găsi la articolul 1 alineatul (2) literele (c) și (d) din regulamentul de bază.

cotizații la producție în procent diferit⁹. Dat fiind faptul că prezentele cauze se referă numai la zahăr, în continuare nu vom analiza legislația decât în măsura în care se referă la acest produs.

10. Zahărul produs în cursul unui an de comercializare dat, în cantități care depășesc suma cotelor A și B ale întreprinderii în cauză sau produs de o întreprindere care nu are cote este denumit „zahăr C. Ca regulă generală¹⁰, zahărul C nu poate fi desfăcut în Comunitate și trebuie să fie exportat, fără a fi prelucrat și fără restituiri la export, înainte de 1 ianuarie care urmează după sfârșitul anului de comercializare în cauză¹¹.

11. Prezentele cauze se referă la zahărul A și B care nu a fost desfăcut pentru consum în Comunitate și care, prin urmare, este vândut la export.

9 — Cotele A și B au fost introduse inițial prin Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 177, p. 4). Cota A reprezintă consumul în Comunitate unde desfacerea sa este garantată printr-un preț de intervenție (a se vedea punctul 12 de mai jos). Cota B este cantitatea producției de zahăr care depășește cota A fără a depăși totuși cota maximă (cota A căreia i se aplică un coeficient); acesta poate fi comercializat liber în Comunitate, dar fără garanția prețului de intervenție, sau poate fi exportat cu un ajutor la export, plătit sub forma restituirilor la export.

10 — De la care există excepții stabilite la articolul 13 alineatul (2) și la articolul 14 alineatul (1) care nu sunt relevante în speță.

11 — Articolul 13 alineatul (1).

12. Regulamentul de bază stabilește un preț de intervenție¹² și impune, în esență, organismului de intervenție desemnat de fiecare stat membru producător de zahăr obligația de a cumpăra la preț de intervenție zahărul produs sub cotă fabricat din sfeclă de zahăr sau din trestie-de-zahăr produse în Comunitate, care îi este oferit¹³.

13. În plus, restituiri la producție sunt acordate pentru zahărul originar din statele membre sau care provine din țări terțe și care circulă liber în statele membre, care este utilizat la fabricarea anumitor produse în industria chimică. Suma restituirii este stabilită „ținând cont mai ales de cheltuielile rezultate din utilizarea zahărului importat pe care le suportă industria chimică în cazul aprovizionării pe piața mondială”¹⁴.

14. Regulamentul de bază prevede de asemenea că, în măsura care este necesar pentru a permite exportul de zahăr fie ca atare, fie sub formă de produse transformate menționate în anexa V, pe baza prețurilor practicate pe piața mondială, diferența dintre aceste prețuri și prețurile din Comunitate poate fi acoperită printr-o restituire la export¹⁵. Aceste restituiri nu sunt, așadar,

12 — Articolul 2.

13 — Articolul 7 alineatul (1).

14 — Articolul 7 alineatul (3).

15 — Articolul 27 alineatul (1). În schimb, articolul 33 alineatul (1) prevede o taxă la export atunci când prețul zahărului pe piața mondială depășește prețul de intervenție. În practică, prețurile de pe piața mondială sunt în mod normal inferioare prețurilor comunitare subvenționate.

nici obligatorii, nici automate. Ele sunt acordate la cerere și cu prezentarea autorizației de export aferente¹⁶.

15. În ceea ce privește metoda de calcul al cotizației la producție, în discuție în prezenta cauză, articolul 15¹⁷ prevede, în esență, următoarele:

— mai întâi, pierderea globală sau încasarea globală pentru anul de comercializare în discuție este evaluată înainte de sfârșitul acestui an prin înmulțirea „excedentului exportabil” (producția previzibilă de zahăr A și B din care se scade cantitatea previzibilă de zahăr desfăcută pentru consum în Comunitate) cu „pierderea medie sau încasarea medie” previzibilă pe tonă (diferența dintre valoarea totală a restituirilor și valoarea totală a prelevărilor¹⁸, raportate la tonajul total al angajamentelor la export care trebuie îndeplinite în anul de comercializare) [articolul 15 alineatul (1)]¹⁹;

— această pierdere globală previzibilă se ajustează ulterior, înainte de sfârșitul anului de comercializare 2005/2006, în funcție de diferența dintre pierderea globală reală constatată (excedent exportabil real cumulată înmulțit cu pierderea medie calculată conform regulii enunțate la liniuța precedentă) pentru anii de comercializare 2001/2002-2005/2006 și suma totală a cotizațiilor la producția de bază și a cotizațiilor B percepute [articolul 15 alineatul (2)];

— în cazul în care din calculul precedent rezultă o pierdere globală previzibilă, aceasta se împarte prin cantitatea previzibilă de zahăr A și B produsă în anul de comercializare în curs și quantumul care rezultă este încasat de la producători drept cotizație la producția de bază asupra producțiilor lor de zahăr A și B, în limita unui plafon care se poate stabili în funcție de prețul de intervenție al zahărului alb [articolul 15 alineatul (3)];

— în cazul în care cotizația la producția de bază nu acoperă integral pierderea globală previzibilă (din cauza plafonării), soldul restant se împarte la cantitatea previzibilă de zahăr B produsă pentru anul de comercializare respectiv și quantumul care rezultă este încasat de la fabricanți drept cotizație B și aceasta plafonată, asupra producțiilor lor de zahăr B [articolul 15 alineatul (4)];

16 — Articolul 27 alineatul (7).

17 — Textul articolului 15 figurează, în măsura în care este relevant, în anexa la prezentele concluzii.

18 — A se vedea nota de subsol 15.

19 — Legislația se referă la „pierdere globală” sau la „incasare globală”. Or, întrucât prețurile de pe piața mondială sunt în mod normal inferioare prețurilor comunitare de intervenție, va fi vorba, în general, de o pierdere mai degrabă decât de o încasare. În aceste condiții și pentru a simplifica pe cât posibil analiza, la descrierea calculului ne vom referi numai la pierdere.

- în cazul în care, ca rezultat al celor două plafonări, rezultă că pierderea globală previzibilă a anului de comercializare în curs riscă în continuare să nu fie acoperită prin cotizații, atunci cel de al doilea plafon este ridicat [articolul 15 alineatul (5)];
- toate pierderile care rezultă din acordarea de restituiri la producție, menționate la articolul 7 alineatul (3)²⁰, sunt luate în considerare pentru stabilirea pierderii globale menționate la alineatul 1 [articolul 15 alineatul (6)].

16. Prin urmare, se va observa că, întrucât (i) *pierderea globală* determină procentul cotizației la producție, (ii) pierderea globală este produsul dintre *excedentul exportabil* și *pierderea medie*, (iii) excedentul exportabil este calculat, printre altele, în funcție de *cantitatea de zahăr desfăcută pentru consum în Comunitate* și (iv) pierderea medie este afectată de *totalitatea cotizațiilor raportate la angajamentele la export care trebuie îndeplinite*, modul în care sunt calculate cantitatea de zahăr desfăcută pentru consum în Comunitate și totalitatea cotizațiilor raportate la angajamentele la export care trebuie îndeplinite influențează direct cuantumul cotizației.

20 — Zahăr utilizat în industria chimică: a se vedea punctul 13 de mai sus.

17. Cele două probleme care se pun în cadrul prezentelor cauze se referă la interpretarea a două dintre aceste noțiuni și anume, în primul rând, dacă la calculul „excedentului exportabil” trebuie să se ia în considerare zahărul exportat sub formă de produse transformate, pentru care nu s-a plătit nicio restituire la export, și, în al doilea rând, dacă „angajamentele la export” trebuie să includă toate exporturile, inclusiv cele în legătură cu care nu s-au plătit restituiri la export.

18. Cele două noțiuni menționate sunt tratate mai detaliat în regulamentul de aplicare a regulamentului de bază, la care ne vom referi mai jos.

Regulamentul de aplicare

19. Articolul 15 alineatul (8) din regulamentul de bază a prevăzut că normele detaliate de aplicare ale articolului 15 – și în special valorile cotizațiilor care trebuie încasate – vor fi incluse într-o reglementare adoptată în acest scop. Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 314/2002 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului²¹ (denumit în continuare „regulamentul de aplicare”) inclusiv pe baza acestei dispoziții.

21 — Regulamentul Comisiei din 20 februarie 2002 (JO L 50, p. 40), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1140/2003 al Comisiei din 27 iunie 2003 (JO L 160, p. 33).

20. Regulamentul de aplicare prevede (printre altele) stabilirea cantității previzibile de zahăr desfăcut pentru consum în Comunitate, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, precum și definiția angajamentelor la export care trebuie îndeplinite în anul de comercializare în curs, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de bază.

21. Articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare, astfel cum a fost modificat, prevede că acea cantitate previzibilă desfăcută pentru consum în Comunitate este (i) suma dintre cantitățile de zahăr stocat la începutul anului, de zahăr produs sub cotele A și B, de zahăr importat în stare naturală și de zahăr conținut în produsele transformate importate, din care se scade (ii) suma dintre cantitățile de zahăr exportate în stare naturală, de zahăr conținut în produsele transformate exportate, de zahăr stocat la sfârșitul anului de comercializare și (în esență) de zahăr utilizat în industria chimică²². Această formulare pare să ceară ca acele cantități menționate la litera (ii) de mai sus să includă tot zahărul conținut în produsele transformate exportate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite restituiri la export pentru acest zahăr.

22. Articolul 6 alineatul (5) din regulamentul de aplicare definește „angajamentele

la export care trebuie îndeplinite pentru anul de comercializare în curs” ca reprezentând, în esență, tot zahărul ce trebuie exportat ca atare cu restituiri sau taxe la export stabilite prin licitații deschise pentru anul de comercializare respectiv sau pe baza licențelor de export eliberate în cursul aceluiași an și toate exporturile previzibile de zahăr sub formă de produse transformate cu restituiri sau taxe la export stabilite în acest scop în timpul anului de comercializare respectiv, cantitățile în cauză fiind repartizate în mod egal pe tot anul de comercializare²³. Se pare că, cel puțin din 2003, Comisia a interpretat expresia „angajamente la export” menționată la articolul 6 alineatul (5) ca incluzând zahărul care trebuie exportat cu restituiri la export *stabilite și plătite efectiv*, cu excluderea zahărului care trebuie exportat cu restituiri la export *stabilite, dar neplătite efectiv*.

23. Incluziunea întregii cantități de zahăr conținut în produsele transformate exportate, în sensul celui de al doilea element de calcul prevăzut la articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare, are drept rezultat că, în fapt, „cantitatea previzibilă desfăcută pentru consum în Comunitate” este mai mică decât ar fi fost dacă tot zahărul care trebuia exportat sub formă de produse transformate nu ar fi fost inclus. Aceasta mărește, astfel, „excedentul exportabil” și, în ultimă instanță, valoarea cotizației la producție.

22 — Cu privire la zahărul utilizat în industria chimică, a se vedea punctul 13 de mai sus. Textul integral al articolului 6 alineatul (4), astfel cum a fost modificat, figurează în anexa la prezentele concluzii.

23 — Textul integral al articolului 6 alineatul (5) figurează în anexa la prezentele concluzii.

24. Se pare că efectul acestei creșteri este considerabil. În speță, este cert că, în multe cazuri²⁴, producătorii de zahăr nu solicită restituiri la export pentru zahărul încorporat în produse transformate exportate. Acest fenomen se explică, în aparență, prin două motive principale. În primul rând, cantitățile implicate în orice situație particulară vor conduce adesea la lipsa interesului producătorului de a întocmi și de a depune dosarele necesare. În al doilea rând, chiar dacă, în principiu, cantitățile sunt susceptibile de a conferi dreptul la o restituire la export care merită efortul, producătorul tot va mai putea considera că este prea complicat să prezinte justificarea cantității exacte de zahăr utilizat în produs, de care depinde suma restituirii la export.

25. Cotizațiile la producție pentru anii de comercializare 2001/2002, 2002/2003 și 2003/2004 au fost stabilite prin Regulamentul nr. 1837/2002, prin Regulamentul nr. 1762/2003 și, respectiv, prin Regulamentul nr. 1775/2004²⁵.

24 — Reclamanta din acțiunea principală în cauza C-5/06 afirmă, fără a fi contrazisă și pe baza cifrelor publicate, că proporția este de aproximativ 60 %.

25 — Regulamentul (CE) nr. 1837/2002 al Comisiei din 15 octombrie 2002 de stabilire, pentru anul de comercializare 2001/2002, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului, precum și a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului (JO L 278, p. 13), Regulamentul (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei din 7 octombrie 2003 de stabilire, pentru anul de comercializare 2002/2003, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 254, p. 4) și Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 316, p. 64).

Istoricul acțiunilor principale

26. Cauzele aflate pe rolul instanțelor de trimitere au ca obiect acțiunile introduse de producătorii de zahăr pentru stabilirea cotizațiilor la producție pentru anii de comercializare 2001/2002, 2002/2003 și 2003/2004, după caz.

Cauza C-5/06 Zuckerfabrik Jülich și alții

27. În cauza C-5/06, Zuckerfabrik Jülich și alții, producătorul se plânge, în esență, de faptul că, pentru a stabili cantitatea de zahăr desfăcută pentru consum în Comunitate, care este utilizată pentru a calcula excedentul exportabil, Comisia nu ar fi trebuit să includă zahărul exportat din Comunitate sub formă de produse transformate pentru care nu s-a plătit nicio restituire, întrucât aceste exporturi nu au determinat nicio pierdere pentru bugetul Comunității. În subsidiar, pentru calculul pierderii medii pe tona de zahăr, Comisia ar fi trebuit să includă și cantitatea pentru care nu s-a plătit nicio restituire. Niciun motiv nu a justificat luarea în considerare a unor cantități diferite pentru a stabili excedentul exportabil și pierderea medie pe tona de zahăr. În consecință, cotizațiile au depășit costurile reale pentru acoperirea pierderilor asociate exporturilor.

28. Pe baza cotizațiilor la producție astfel calculate s-a stabilit că Zuckerfabrik Jülich are de plată pentru anul de comercializare 2003/2004 aproximativ 7,3 milioane de euro. Aceasta apreciază, cu toate acestea, că cifra exactă se ridică la aproximativ 3,7 milioane de euro. În consecință, Zuckerfabrik Jülich a contestat calculul în fața Finanzgericht Düsseldorf (Germania).

29. Această instanță are îndoieli cu privire la faptul dacă determinarea de către Comisie a procentelor de cotizare care au fost stabilite prin Regulamentul nr. 1775/2004 este compatibilă cu articolul 15 din regulamentul de bază, în măsura în care cantitățile de zahăr care au fost exportate sub formă de produse transformate și pentru care nu au fost plătite restituiri la export au fost luate în considerare la calculul excedentului exportabil.

30. Instanța de trimitere arată că, astfel cum rezultă din considerentele regulamentului de bază, încasarea de cotizații la producție are obiectivul ca producătorii să suporte costurile cu desfacerea producției comunitare care excede consumul intern. Principiul autofinanțării a fost de altfel recunoscut de Curte în jurisprudența sa anterioară²⁶. Acest fapt ar putea constitui un argument în favoarea unei interpretări a noțiunii

„excedent exportabil” menționată la articolul 15 din regulamentul de bază, în sensul că în cantitățile exportate folosite pentru a stabili „cantitatea desfăcută pentru consum în Comunitate” se includ numai cantitățile exportate pentru care au fost plătite efectiv restituiri la export în cursul anului de comercializare respectiv.

31. În plus, calculul sumelor cotizațiilor la producție care trebuie stabilite, astfel cum a procedat Comisia, ar putea să încalce principiul proporționalității. Conform acestui principiu, măsurile implementate printr-o dispoziție comunitară trebuie să fie apte să realizeze obiectivul menționat și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia. Dacă obiectivul încasării de cotizații la producție se limitează numai la faptul ca producătorii să fie determinați să contribuie la finanțarea cheltuielilor cu desfacerea excedentelor de producție comunitară, stabilirea sumelor cotizațiilor efectuată fără luarea în considerare a împrejurării că numai o parte din zahărul exportat a beneficiat de restituiri la export ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

32. În ipoteza în care articolul 15 din regulamentul de bază ar impune ca, pentru stabilirea excedentului exportabil, să se ia în considerare numai cantitățile de zahăr exportate pentru care au fost efectiv plătite restituiri, atunci articolul 6 alineatul (4) din

26 — Instanța de trimitere citează Hotărârea din 22 ianuarie 1986, Eridania și alții (250/84, Rec., p. 117, punctul 19), și Hotărârea din 21 februarie 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen și Zuckerfabrik Soest (C-143/88 și C-92/89, Rec., p. I-415, punctul 62).

regulamentul de aplicare și Regulamentul nr. 1775/2004²⁷ ar fi nevalide.

s-au plătit efectiv restituiri la export pot fi luate în considerare pentru stabilirea excedentului exportabil?

33. În schimb, în ipoteza în care articolul 15 din regulamentul de bază ar impune ca, pentru a stabili excedentul exportabil, să fie luate în considerare toate cantitățile de zahăr exportate, indiferent de faptul că o parte din acestea nu a beneficiat de restituiri la export, s-ar ridica întrebarea dacă acesta se impune și pentru calculul pierderii medii pe tona de zahăr. În cazul în care Curtea s-ar pronunța în sensul că acest calcul al pierderii medii pe tona de zahăr efectuat de Comisie nu este conform cu articolul 15 din regulamentul de bază, atunci Regulamentul nr. 1775/2004²⁸ ar fi nevalid pentru acest motiv.

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 6 alineatul (4) din regulamentul [de aplicare, astfel cum a fost modificat,] este nevalid?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: articolul 15 din regulamentul [de bază] trebuie interpretat în sensul că, pentru stabilirea atât a excedentului exportabil, cât și a pierderii medii pe tona de zahăr, se iau în considerare toate exporturile, chiar dacă o parte din aceste exporturi nu a beneficiat de restituiri în cursul anului de comercializare în cauză?

34. Finanzgericht Düsseldorf a adresat următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 15 din regulamentul [de bază] trebuie interpretat în sensul că numai cantitățile exportate de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină pentru care

4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima, la a doua sau la a treia întrebare: Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului este nevalid?”.

²⁷ — Citat la nota de subsol 25.

²⁸ — Citat la nota de subsol 25.

Cauzele conexate C-23/06-C-36/06, Saint Louis Sucre și alții

35. În cauzele conexate C-23/06-C-36/06, Saint Louis Sucre și alții (denumite în continuare cauza „Saint Louis Sucre”), producătorii considerau că au plătit o sumă prea mare pentru cotizații la producție aferente anilor de comercializare 2001/2002, 2002/2003 și 2003/2004. Aceștia au solicitat rambursarea parțială a acestei sume cu motivația că, din 2002, cotizația a generat venituri mai mari decât veniturile care rezultă dintr-o aplicare corectă a legislației relevante, ce prevede o simplă autofinanțare a sistemului de către producători. Aceasta s-ar explica în principal prin faptul că o parte din zahărul încorporat în produsele transformate exportate nu determină, în practică, restituiri la export și, așadar, nu antrenează niciun cost. Cu toate acestea, regulamentul de aplicare include în calculul excedentului exportabil operațiuni care nu generează nicio restituire, așadar, nicio cheltuială. Producătorii consideră că, prin contabilizarea diferită a zahărului exportat sub formă de produse transformate care nu beneficiază de restituiri, integrându-l, pe de o parte, în excedentul exportabil care trebuie finanțat, dar excluzându-l, pe de altă parte, din „angajamentele la export în cauză”, care permit calculul „pierderii medii”, Comisia a supraestimat valoarea cotizației pentru cei trei ani de comercializare 2001/2002, 2002/2003 și 2003/2004, nerespectând obiectivul de autofinanțare stabilit de Consiliu.

36. În subsidiar, dacă Curtea ar trebui să confirme interpretarea excedentului expor-

tabil susținută de Comisie, producătorii arată că obiectivul de autofinanțare ar impune includerea de către Comisie în „angajamentele la export în cauză” a zahărului care este exportat sub formă de produse transformate pentru care nu s-a plătit nicio restituire la export.

37. Tribunal de grande instance de Nanterre (Tribunalul de Mare Instanță din Nanterre) arată că este obligat să adreseze Curții o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, întrucât se pune în discuție validitatea unei reglementări comunitare. Tribunalul remarcă de asemenea faptul că părțile sunt de acord cu privire la necesitatea acestei sesiuni, în măsura în care întrebarea în cauză a fost ridicată de asemenea în alte state membre, mai multe dintre acestea, inclusiv Republica Franceză, manifestându-și dezacordul privind metoda de calcul folosită de Comitetul de conducere pentru a evalua pierderea globală care trebuie finanțată prin cotizația la producție.

38. Prin urmare, această instanță a adresat următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 6 alineatul (4) din regulamentul [de aplicare] și/sau Regulamentele nr. 1837/2002, nr. 1762/2003 și nr. 1775/2004, adoptate pentru aplicarea acestuia, sunt nevalide în raport cu articolul 15 din regulamentul [de bază] și în raport cu principiul proporționalității, în

măsura în care nu prevăd, pentru calculul cotizației la producție, excluderea din «excedentul exportabil» a cantităților de zahăr conținute în produse transformate exportate fără a beneficia de restituiri la export?

Aprecieri

Stabilirea excedentului exportabil

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

- 2) Regulamentele nr. 1837/2002, nr. 1762/2003 și nr. 1775/2004 sunt nevalide în raport cu regulamentul [de aplicare], cu articolul 15 din regulamentul [de bază] și cu principiile egalității și proporționalității, în măsura în care acestea stabilesc o cotizație la producție pentru zahăr care se calculează plecând de la o «pierdere medie» pe tona exportată, care nu ține cont de cantitățile exportate fără restituiri, deși aceleași cantități sunt incluse în totalul reținut pentru evaluarea pierderii globale care trebuie finanțată?”

39. Reclamantele din acțiunea principală, guvernele german, francez și elen, precum și Comisia au depus observații scrise în fața Curții și au prezentat, de asemenea, observații orale în cadrul ședinței cu privire la toate cauzele. Guvernul italian a depus observații scrise în cauza Saint Louis Sucre.

40. Prima întrebare adresată atât în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții cât și în cauza Saint Louis Sucre se referă, în esență, la împrejurarea dacă articolul 15 din regulamentul de bază prevede ca numai cantitățile exportate pentru care au fost plătite efectiv restituiri la export să fie luate în considerare pentru a stabili excedentul exportabil.

41. Pare a fi incontestabil faptul că un răspuns afirmativ la această întrebare²⁹ va avea consecința că articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare este nevalid, întrucât din această dispoziție rezultă că, pentru a stabili excedentul exportabil, sunt luate în considerare toate cantitățile exportate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri la export. Nevaliditatea articolului 6 alineatul (4) face obiectul celei de a doua întrebări în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții și a unei părți din prima întrebare adresată în cauza Saint Louis Sucre.

29 — Sensul primei întrebări adresate în cauza Saint Louis Sucre este de fapt acela că un răspuns negativ la această întrebare echivalează cu un răspuns afirmativ la prima întrebare adresată în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții. Întrucât pare rezonabil ca întrebările să fie analizate împreună, le reformulăm într-o singură întrebare.

42. În mod similar, în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, atât în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții, cât și în cauza Saint Louis Sucre (astfel cum a fost reformulată mai sus) efectul va fi acela că Regulamentul nr. 1837/2002, Regulamentul nr. 1762/2003 și Regulamentul nr. 1775/2004 care stabilesc valorile cotizațiilor la producție calculate, printre altele, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare sunt în aceeași măsură nevalide. Nevaliditatea Regulamentului nr. 1837/2002, a Regulamentului nr. 1762/2003 și a Regulamentului nr. 1775/2004 face obiectul (în ceea ce privește Regulamentul nr. 1775/2004) celei de a patra întrebări adresate în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții și (în ceea ce privește toate cele trei regulamente) al unei părți din prima întrebare adresată în cauza Saint Louis Sucre.

43. Trebuie să amintim că, în temeiul articolului 15 din regulamentul de bază, pierderea globală, care determină procentul cotizației la producție, reprezintă produsul dintre excedentul exportabil și pierderea medie. Excedentul exportabil este calculat în funcție de cantitatea de zahăr care a fost desfăcută pentru consum în Comunitate. Potrivit articolului 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare, astfel cum a fost modificat, cantitatea desfăcută pentru consum în Comunitate este (i) suma cantităților de zahăr stocat la începutul anului de comercializare, de zahăr produs sub cotele A și B, de zahăr importat în stare naturală și de zahăr conținut în produsele transformate exportate, din care se scad (ii) cantitățile de zahăr exportat în stare naturală, de zahăr conținut în produsele transformate exportate, de zahăr stocat la sfârșitul anului de comercializare și (în esență) de zahăr utilizat în industria chimică.

44. Este cert că noțiunea de zahăr „conținut în produsele transformate exportate” utilizată la articolul 6 alineatul (4), astfel cum a fost modificat, include tot zahărul conținut în produsele transformate exportate, chiar și pe acela pentru care nu s-a plătit nicio restituire la export. Se pune întrebarea dacă această interpretare este compatibilă cu articolul 15 din regulamentul de bază.

45. Reclamantele din acțiunea principală și guvernele francez, elen și italian susțin, în esență, că, în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază, numai cantitățile de zahăr exportate pentru care au fost plătite efectiv restituiri la export pot fi luate în considerare pentru a stabili excedentul exportabil. În susținerea opiniei lor, acestea invocă, în mod diferit, în primul rând, redactarea, structura, istoricul, obiectivul și interpretarea regulamentului de bază de către Curte și, în al doilea rând, principiul proporționalității.

46. Guvernul german și Comisia susțin contrariul.

47. Guvernul german se întemeiază, în această privință, pe modul de redactare a articolului 15 din regulamentul de bază și al articolului 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare, precum și pe obiectivele cotizației la

producție, care includ influențarea producției de zahăr și stabilizarea pieței³⁰.

producție sunt mai mari. În cel de al doilea caz, redactarea clară a dispozițiilor ar conduce la concluzia opusă: în această etapă a calculului, se stabilește numai ce anume a fost exportat.

48. Comisia susține că regulamentul de bază nu îi lasă altă alternativă pentru calculul excedentului exportabil decât să ia în considerare toate exporturile, inclusiv pe cele care nu au beneficiat de restituiri la export. Comisia apreciază că este logic să procedeze astfel, întrucât excedentul exportabil trebuie să includă toate cantitățile, indiferent dacă sunt sau nu sunt exportate efectiv, pentru a căror desfacere sunt prevăzute măsuri comunitare. În plus, consumul comunitar ar fi supraevaluat dacă anumite cantități exportate nu ar fi luate în considerare.

50. În opinia noastră ar fi greșit să se adopte cel de al doilea punct de vedere. Calculul nu figurează în reglementare ca un exercițiu de lingvistică. Acesta este prevăzut ca o etapă pentru a stabili dacă există o *pierdere globală*. Astfel cum arată Zuckerfabrik Jülich, expresia „pierdere globală” menționată la articolul 15 alineatul (1) litera (e) este superioară din punct de vedere ierarhic expresiilor subordonate „excedent exportabil” și „pierdere medie” și trebuie, prin urmare, să conducă la interpretarea acestora. În caz de pierdere globală, cotizația la producție este calculată prin raportare directă și imediată la această pierdere și este plătită de producătorii de zahăr într-un procent care îi face să suporte pierderea în întregime (în limita unui plafon).

49. Considerăm că, în esență, întrebarea care se pune este aceea dacă se adoptă o abordare largă, care are în vedere obiectivul final al calculului, sau o abordare mai îngustă, care are în vedere componentele individuale ale calculului. În primul caz, obiectivul autofinanțării s-ar părea că militează în favoarea opiniei că nu poate fi luat în calcul decât zahărul exportat în produse transformate, pentru care au fost solicitate și plătite restituiri la export. În caz contrar, printr-o reacție în lanț, „pierderea globală” este majorată artificial și, prin urmare, cotizațiile la

51. Principiul responsabilității producătorilor a fost introdus prin Regulamentul nr. 1785/1981³¹. Curtea a explicat în Hotărârea Eridania și alții³² că regimul anterior adoptării acestui regulament prevedea un sistem comunitar de finanțare a cheltuielilor cu desfacerea excedentelor. În temeiul acestui sistem anterior, cheltuielile de desfacere menționate erau suportate în anumite limite de colectivitatea de producători, prin

30 — Guvernul german face trimitere la Hotărârea Eridania și alții, citată la nota de subsol 26, punctul 19.

31 — Citat la nota de subsol 9.

32 — Citată la nota de subsol 26.

intermediul unei cotizații la producție, și cele rămase erau suportate din bugetul comunitar. Regulamentul nr. 1785/1981 a introdus sistemul pe care se întemeiază prezentele dispoziții. De altfel, sensul considerentului al unsprezecelea al Regulamentului nr. 1785/1981 este, în esență, identic cu cel al considerentului (9) al regulamentulului de bază.

52. Acest considerent (9) împreună cu celelalte considerente menționate la punctul 7 de mai sus arată clar, în opinia noastră, că scopul imperativ al cotizației la producție sub regimul ulterior anului 1981 este să se asigure că producătorii suportă costurile cu desfacerea excedentelor de producție.

53. În plus, considerentul (11) al regulamentulului de bază menționează principiul responsabilității financiare integrale a producătorilor *pentru pierderile din fiecare an de comercializare datorate desfacerii excedentelor*. Acesta tinde să sublinieze că este vorba de pierderi reale.

54. În cauza Eridania și alții, Curtea a fost întrebată dacă interdicția de discriminare era încălcată prin cotizația la producție, pe motiv că toate costurile legate de finanțarea sistemului de cote erau calculate pe baza

consumului în Comunitate, în timp ce costurile care trebuiau să fie suportate de întreprinderile individuale erau calculate pe baza producției lor efective în cursul perioadei de referință.

55. Curtea a respins acest argument. În hotărârea sa, Curtea a constatat că „regimul cotelor [...] asigură desfacerea la prețuri garantate a cantităților reținute, prin intermediul unui sistem de finanțare a cheltuielilor de desfacere, care sunt suportate solidar de toți producătorii. Acest sistem de finanțare este astfel organizat încât cota A, care reprezintă consumul intern, nu determină decât plata unei cotizații minime, în timp ce cota B, destinată în principal exportului, este supusă unei cotizații mult mai mari pentru a finanța restituirile necesare și, în același timp, pentru a avea un efect descurajator asupra producătorilor”³³.

56. Aceste afirmații sunt citate de instanța de trimitere în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții și de guvernul german în cele două cauze pentru a susține opinia potrivit căreia cotizația la producție are ca scop nu numai ca producătorii să suporte costurile cu desfacerea, ci și de a exercita un efect descurajator asupra producătorilor.

33 — Punctul 19 (sublinierea noastră).

57. Cu toate acestea, considerăm clar faptul că formularea utilizată de Curte este compatibilă cu opinia potrivit căreia scopul principal este autofinanțarea de către producători.

58. Din structura articolului 15 din regulamentul de bază rezultă de asemenea că scopul principal este autofinanțarea. Potrivit articolului 15 alineatul (3), cotizația la producția de bază este stabilită prin împărțirea pierderii globale previzibile la cantitatea previzibilă de zahăr A și B produsă în contul anului de comercializare în curs, în limita unui plafon³⁴. Cu toate acestea, în cazul în care cotizația la producție astfel calculată „nu permite acoperirea integrală a pierderii globale”, articolul 15 alineatul (4) prevede calculul unei cotizații suplimentare la producția de zahăr B, de asemenea în limita unui plafon³⁵. În plus, în cazul în care rezultă că, din cauza celor două plafoane, pierderea globală previzibilă „riscă să nu fie acoperită prin încasarea care era de așteptat a acestor cotizații”, articolul 15 alineatul (5) prevede o adaptare ulterioară, în limita unui nou plafon³⁶.

59. Această interpretare este coroborată, în plus, cu tratamentul care este rezervat în regulamentul de bază restituirilor la

producția de zahăr utilizat în industria chimică³⁷. Articolul 15 alineatul (6) impune ca toate *pierderile care rezultă din acordarea unor astfel de restituiri la producție* să fie luate în considerare pentru calcularea pierderii globale menționate la alineatul (1) litera (e). În consecință, restituirile la producție intră în calcul numai atunci când au fost efectiv acordate.

60. În plus, considerăm că însuși faptul că, în speță, cotizația la producție impune asumarea de către producători a finanțării costurilor cu susținerea exportului excedentelor de producție are un efect descurajator asupra producătorilor. Simplul fapt că, dacă este cazul, cotizațiile la producție exercită un efect descurajator asupra excedentelor de producție în raport cu consumul comunitar nu este în niciun caz incompatibil cu obiectivul principal al acestor cotizații, care constă în finanțarea restituirilor la export și, așadar, nu contrazice nici ideea că aceste cotizații trebuie să fie calculate astfel încât producătorii să nu plătească mai mult decât ceea ce este necesar în acest scop.

61. În opinia noastră, singurul argument convingător împotriva interpretării pe care o propunem este acela că interpretarea echivalează cu aceea de a se considera că zahărul exportat în produse transformate pentru care

34 — Pentru zahăr, cotizația nu poate depăși o sumă maximă egală cu 2 % din prețul de intervenție al zahărului alb.

35 — 30 % din prețul de intervenție al zahărului alb.

36 — Și anume 37,5 % din prețul de intervenție al zahărului alb.

37 — În conformitate cu articolul 7 alineatul (3); a se vedea punctul 13 de mai sus.

nu s-a plătit nicio restituire la export este zahăr „desfăcut pentru consum în Comunitate”, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază. Într-adevăr, în mod clar nu este vorba despre un sens normal al enunțului.

62. Cu toate acestea, trebuie să se amintească faptul că noțiunea „zahăr [...] desfăcut pentru consum în Comunitate” nu are o semnificație independentă. Este vorba numai de o etichetă pusă asupra unei etape intermediare în calculul „excedentului exportabil”. Sensul care i s-ar putea da în mod normal acestei etichete în alte contexte nu prezintă, prin urmare, niciun interes particular.

63. Dacă totuși ar trebui să se considere că este esențial să se ajungă la o interpretare a expresiei „zahăr [...] desfăcut pentru consum în Comunitate” care să fie conciliată cu contextul său mai larg apreciem că acest fapt este posibil. În opinia noastră, soluția constă în a considera zahărul exportat fără costuri pentru Comunitate – inclusiv zahărul exportat în produse transformate pentru care nu s-a plătit nicio restituire la export – ca echivalentul zahărului desfăcut pentru consum în Comunitate. Deși este puțin forțată, apreciem totuși că această interpretare se impune pentru a interpreta legislația

la modul mai general, astfel încât să reflecte obiectivele sale³⁸.

64. În cauza Saint Louis Sucre, Comisia a amintit o jurisprudență conform căreia legiuitorul comunitar dispune, în materie de politică agricolă comună, de o importantă putere de apreciere, care corespunde responsabilităților politice pe care i le conferă articolele 34 CE-37 CE. În consecință, controlul judecătoresc trebuie să se limiteze la a verifica dacă măsura în cauză nu este viciată de erori evidente sau de abuzuri de putere sau dacă autoritatea în cauză nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere³⁹.

65. Într-adevăr, Curtea s-a pronunțat în acest sens. Aceasta nu îi dă însă legiuitorului comunitar mână liberă în sectorul agricol. Curtea nu a exclus un control judecătoresc asupra exercitării de către instituții a importanței lor puteri de apreciere. Pentru ca acest control să aibă o utilitate, Curtea trebuie să aibă posibilitatea să intervină atunci când, precum în cazurile în speță, metoda de calcul al unei cotații la producție concepută a fi un

38 — O altă soluție ar consta în a considera prelucrarea inițială a zahărului în produse transformate ca echivalând cu o desfacere a acestui zahăr în Comunitate, nuanțând ulterior această interpretare astfel încât, chiar dacă restituirile la export au fost plătite pentru zahărul utilizat în transformare, această transformare nu constituie, în definitiv, o desfacere în Comunitate. Interpretarea ni se pare mai artificială și, prin urmare, mai puțin atractivă decât cea pe care o propunem.

39 — Hotărârea din 12 iulie 2001, Jippes și alții (C-189/01, Rec., p. I-5689, punctul 80).

mijloc prin care producătorii suportă costul Comunității pentru desfacerea excedentelor de producție conduce în mod evident la majorarea costurilor, impunând astfel producătorilor o obligație disproporționată.

de zahăr, ca toate exporturile, inclusiv cele pentru care nu au fost plătite restituiri la export, să fie luate în considerare sau dacă, dimpotrivă, exporturile care nu au beneficiat de restituiri ar trebui excluse din calcul.

66. În consecință, apreciem că, pentru a stabili excedentul exportabil, pot fi luate în considerare numai cantitățile de zahăr exportate pentru care au fost efectiv plătite restituiri la export.

67. Este cert că articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de aplicare nu reflectă această interpretare. Rezultă că această dispoziție împreună cu Regulamentul nr. 1837/2002, cu Regulamentul nr. 1762/2003 și cu Regulamentul nr. 1775/2004 sunt, în acest sens, nevalide.

Stabilirea pierderii medii

68. A treia întrebare în cauza Zuckerfabrik Jülich și alții și a doua întrebare în cauza Saint Louis Sucre se referă, în esență, la problema dacă articolul 15 din regulamentul de bază cere, pentru a stabili pierderea medie pe tona

69. Trebuie să se amintească faptul că, în conformitate cu articolul 15 din regulamentul de bază, pierderea globală, care stabilește procentul cotizației la producție, este produsul dintre excedentul exportabil și pierderea medie pe tonă. Pierderea medie pe tonă este diferența dintre valoarea totală a restituirilor și valoarea totală a plăților, împărțite la tonajul total al angajamentelor la export care trebuie îndeplinite în anul de comercializare respectiv. Articolul 6 alineatul (5) din regulamentul de aplicare definește angajamentele la export care trebuie îndeplinite în anul de comercializare în curs ca fiind, în esență, tot zahărul care trebuie exportat în stare naturală cu restituiri la export⁴⁰ stabilite prin licitații deschise pentru anul de comercializare menționat sau pe baza licențelor de export eliberate în cursul aceluiași an de comercializare și toate exporturile previzibile de zahăr sub formă de produse transformate cu restituiri la export⁴¹ stabilite în acest scop în cursul aceluși an de comercializare, cantitățile respective fiind repartizate în mod egal pe tot anul de comercializare.

40 — A se vedea nota de subsol 15 de mai sus.

41 — *Ibidem*.

70. Reclamantele din acțiunea principală și guvernul francez reiterează că, pentru a calcula pierderea globală, zahărul care nu a cauzat nicio pierdere Comunității ar trebui să fie exclus din excedentul exportabil, care constituie unul dintre elementele acestui calcul. În cazul în care Comisia ar fi lucrat pe această bază, ar fi fost logic să excludă acest zahăr și din calculul pierderii medii, care constituie celălalt element de calcul. În prezent, Comisia procedează în acest mod. Această problemă a fost ridicată în subsidiar, și anume în eventualitatea în care Curtea s-ar fi pronunțat în sensul că tot zahărul exportat în produse transformate trebuie să fie luat în considerare pentru a stabili pierderea globală. Într-o astfel de ipoteză, în cazul în care Comisia nu ia de asemenea în considerare, la calculul pierderii medii, tot zahărul exportat în produse transformate, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite restituiri la export, atunci calculul va fi denaturat, întrucât cifra exporturilor folosită pentru a stabili excedentul exportabil va fi superioară celei folosite pentru calculul pierderii medii. Aceasta ar fi contrar principiului proporționalității, dat fiind faptul că pierderea medie ar fi mărită în mod artificial și, așadar, nu ar reflecta costul mediu real al tuturor exporturilor luate în considerare pentru a calcula pierderea globală.

71. Guvernele elen și italian nu au prezentat observații privind interpretarea pierderii medii.

72. Guvernul german arată că, dacă excedentul exportabil este stabilit pe baza tuturor exporturilor, în timp ce pierderea medie este

calculată numai pe baza exporturilor care au beneficiat de restituiri, atunci aceasta poate să conducă la o cotizație la producție care să depășească pierderile reale, ceea ce ar fi contrar principiului autofinanțării.

73. Comisia subliniază că, în articolul 15 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de bază, Consiliul a folosit în mod intenționat expresia „angajamente la export” și nu „cantități exportate”. Comisia apreciază că termenul „angajamente” lasă loc la presupunerea că aceste exporturi sunt însoțite de măsuri comunitare, și anume de restituiri la export. Pe de altă parte, dat fiind că obiectivul calculării pierderii medii este să stabilească costurile pe unitatea de zahăr excedentar prezent pe piață, pentru stabilirea acestor costuri ar trebui luate în considerare numai cantitățile pentru care s-au suportat în mod real costurile cu desfacerea.

74. Articolul 15 alineatul (1) litera (d) definește pierderea medie sau încasarea medie ca fiind egală cu diferența dintre valoarea totală a restituirilor și valoarea totală a prelevărilor raportată la tonajul total al angajamentelor la export care trebuie

îndeplinite în anul de comercializare în curs. În practică, această diferență conduce în mod normal la o pierdere medie, întrucât prețurile de pe piața mondială sunt în mod normal inferioare prețurilor comunitare subvenționate. Această pierdere medie este apoi înmulțită cu excedentul exportabil pentru a obține o pierdere globală previzibilă. Aceasta este, la rândul său, împărțită la cantitatea previzibilă de zahăr produsă, iar suma rezultată este încasată de la producători cu titlu de cotizație la producția de bază.

75. Am explicat deja de ce considerăm că, pentru calculul excedentului exportabil, zahărul conținut în produse transformate exportate nu poate fi luat în considerare decât dacă a beneficiat de restituiri la export. Este cert că, potrivit oricărei logici, dacă este cazul, celălalt element pentru stabilirea pierderii globale previzibile, și anume pierderea medie, ar trebui, de asemenea, să ia în considerare zahărul exportat în produse transformate numai dacă acesta a beneficiat de restituiri la export.

Concluzie

76. Având în vedere motivele expuse mai sus, considerăm că trebuie să se răspundă întrebărilor adresate de Finanzgericht Düsseldorf în cauza C-5/06 după cum urmează:

„— Articolul 15 din Regulamentul (CE) Nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului impune ca, pentru a stabili excedentul exportabil, să fie luate în considerare numai cantitățile exportate de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină pentru care au fost plătite efectiv restituiri la export.

— Articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei din 20 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor

în sectorul zahărului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1140/2003 al Comisiei din 27 iunie 2003, este nevalid în măsura în care nu reflectă această interpretare a articolului 15 din Regulamentul nr. 1260/2001.

- Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului este nevalid în măsura în care aceste cotizații la producție sunt stabilite pe baza unei interpretări inexacte a articolului 15 din Regulamentul nr. 1260/2001.”

77. Pentru aceleași motive, apreciem că la prima întrebare adresată de tribunal de grande instance de Nanterre în cauzele conexate C-23/06-C-36/06 trebuie să se răspundă după cum urmează:

„— Articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 314/2002 al Comisiei din 20 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regimului cotelor în sectorul zahărului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1140/2003 al Comisiei din 27 iunie 2003 împreună cu Regulamentul (CE) nr. 1837/2002 al Comisiei din 15 octombrie 2002 de stabilire, pentru anul de comercializare 2001/2002, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului, precum și a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului, cu Regulamentul (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei din 7 octombrie 2003 de stabilire, pentru anul de comercializare 2002/2003, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului și cu Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului sunt nevalide în lumina articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului, în măsura în care acestea nu prevăd ca, pentru calculul cotizației la producție, să se excludă din «excedentul exportabil» cantitățile de zahăr conținute în produse transformate care nu beneficiază de restituiri la export.”

Anexă

Regulamentul(CE) nr. 1260/2001 (regulamentul de bază)

Articolul 15 din regulamentul de bază prevede, în măsura în care prezintă relevanță în cauză:

„(1) Înainte de sfârșitul fiecărui an de comercializare se constată:

- (a) cantitatea previzibilă de zahăr A și B, de izoglucoză A și B și de sirop de inulină A și B produse în anul de comercializare în curs;
- (b) cantitatea previzibilă de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină desfăcută pentru consum în Comunitate în anul de comercializare în curs;
- (c) excedentul exportabil, scăzând cantitatea menționată la litera (b) din cantitatea menționată la litera (a);
- (d) pierderea medie previzibilă sau încasarea medie previzibilă pe tona de zahăr pentru angajamentele la export care trebuie realizate în anul de comercializare în curs.

Această pierdere medie sau această încasare medie este egală cu diferența dintre valoarea totală a restituirilor și valoarea totală a prelevărilor raportate la tonajul total al angajamentelor la export în cauză;

(e) pierderea globală previzibilă sau încasarea globală previzibilă, înmulțind excedentul menționat la litera (c) cu pierderea medie sau cu încasarea medie menționată la litera (d).

(2) Înaintea sfârșitului anului de comercializare 2005/2006 și fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (3)-(6), pentru anii de comercializare 2001/2002-2005/2006 se constată cumulativ:

(a) excedentul exportabil stabilit în funcție de producția definitivă de zahăr A și B, de izoglucoză A și B și de sirop de inulină A și B, pe de o parte, și de cantitatea definitivă de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină desfăcută pentru consum în Comunitate, pe de altă parte;

(b) pierderea medie sau încasarea medie pe tona de zahăr care rezultă din totalitatea angajamentelor la export în cauză, stabilită urmând regula de calcul menționată la alineatul (1) litera (d) al doilea paragraf;

(c) pierderea globală sau încasarea globală, înmulțind excedentul menționat la litera (a) cu pierderea medie sau cu încasarea medie menționată la litera (b);

(d) suma globală a cotizațiilor la producția de bază și a cotizațiilor încasate.

Pierdere globală previzibilă sau încasarea globală previzibilă menționată la alineatul (1) litera (e) se ajustează în funcție de diferența dintre cotizațiile menționate la literele (c) și (d).

(3) În cazul în care cotizațiile menționate la alineatul (1) conduc, după ajustarea în conformitate cu alineatul (2) [...] la o pierdere globală previzibilă, aceasta se împarte prin cantitatea previzibilă de zahăr A și B, de izoglucoză A și B și de sirop de inulină A și B produse în anul de comercializare în curs. Cuantumul care rezultă trebuie încasat de la fabricanți drept cotizație la producția de bază asupra producțiilor lor de zahăr A și B, de izoglucoză A și B și de sirop de inulină A și B.

Cu toate acestea, respectiva cotizație nu poate depăși:

- pentru zahărul în cauză, o sumă maximă egală cu 2 % din prețul de intervenție al zahărului alb;

- pentru siropul de inulină în cauză, exprimat în echivalent-zahăr/izoglucoză prin aplicarea unui coeficient de 1,9, o sumă maximă egală cu cea aplicată zahărului alb;

- pentru izoglucoza în cauză, partea din cotizația la producția de bază suportată de producătorii de zahăr.

(4) În cazul în care plafonarea cotizației la producția de bază nu permite acoperirea integrală a pierderii globale menționate la alineatul (3) primul paragraf, soldul restant se împarte la cantitatea previzibilă de zahăr B, de izoglucoză B și de sirop de inulină B produsă pentru anul de comercializare respectiv. Cuantumul care rezultă trebuie încasat de la fabricanți drept cotizație B asupra producțiilor lor de zahăr B, de izoglucoză B și de sirop de inulină B.

Cu toate acestea, sub rezerva alineatului (5), această cotizație nu poate depăși:

- pentru zahărul B, 30 % din prețul de intervenție al zahărului alb;

- pentru siropul de inulină B, exprimat în echivalent--zahăr/izoglucoză prin aplicarea unui coeficient de 1,9, o sumă maximă egală cu cea aplicată zahărului alb B;

- pentru izoglucoza B, partea din cotizația B suportată de producătorii de zahăr.

(5) Atunci când, pe baza constatărilor menționate la alineatul (1), rezultă că, din cauza plafonării cotizației la producția de bază și a cotizației B stabilite la alineatele (3) și (4), pierderea globală previzibilă a anului de comercializare în curs riscă să nu fie acoperită prin încasarea preconizată a acestor cotizații, procentul maxim menționat la alineatul (4) prima liniuță este revizuit în măsura în care este necesar pentru a acoperi pierderea globală menționată, fără a putea depăși 37,5 %.

Procentajul maxim revizuit al cotizației B este stabilit pentru anul de comercializare în curs, înainte de 15 septembrie al aceluiași an. Prețul minim al sfeclei-de-zahăr B menționat la articolul 4 alineatul (1) litera (b) se modifică în consecință.

(6) Pentru stabilirea pierderii globale menționate la alineatul (1) litera (e), se iau în considerare toate pierderile care rezultă din acordarea de restituiri la producție menționate la articolul 7 alineatul (3).

(7) Cotizațiile menționate la prezentul articol se încasează de către statele membre.

(8) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 42 alineatul (2), se adoptă normele de aplicare a prezentului articol și în special:

— valorile cotizațiilor care trebuie încasate;

— revizuirea procentajului maxim al cotizației B;

— modificarea prețului minim al sfeclei-de-zahăr B care corespunde revizuirii procentajului maxim al cotizației B.” [traducere neoficială]

Regulamentul nr. 314/2002 (regulamentul de aplicare)

Articolul 6 alineatele (4) și (5) din regulamentul de aplicare, astfel cum a fost modificat, prevede:

„(4) Cantitatea desfăcută pentru consum în Comunitate în aplicarea articolului 15 alineatul (1) litera (b) și a articolului 15 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 se stabilește pe baza sumei cantităților, exprimate în echivalent de zahăr alb, de zaharuri și de siropuri, prevăzute la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din prezentul regulament, de izoglucoză și de sirop de inulină:

- (a) stocate la începutul anului de comercializare;
- (b) produse în cadrul cotelor A și B;
- (c) importate ca atare;
- (d) conținute în produsele transformate importate.

Din suma prevăzută la primul paragraf se scad cantitățile^[42] exprimate în echivalent de zahăr alb, de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină:

- (a) exportate ca atare;

42 — Notă fără obiect pentru versiunea în limba română a prezentelor Concluzii.

(b) conținute în produsele transformate exportate;

(c) stocate la sfârșitul anului de comercializare;

(d) care au făcut obiectul unor restituiri la producție prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001⁴³.

Cantitățile menționate la primul alineat literele (c) și (d) și la alineatul al doilea literele (a) și (b) sunt extrase din bazele de date Eurostat și se referă, în absența unor date complete pentru un an de comercializare, la ultimele douăsprezece luni disponibile. Cantitățile aflate sub regimul perfecționării active nu sunt luate în considerare.

Primul paragraf litera (c) și al doilea paragraf litera (a) țin cont de cantitățile destinate Insulelor Canare, Madeira și Azore, menționate la articolul 1 alineatul (1a) din Regulamentul (CEE) nr. 2670/81.

Cantitățile de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină conținute în produsele menționate la primul alineat litera (d) și la al doilea alineat litera (b) sunt stabilite pe baza conținuturilor medii de zahăr constatate pentru produsele respective și a datelor Eurostat.

43 — Articolul 7 alineatul (3) se referă la zahărul utilizat în industria chimică.

Cantitățile menționate la al doilea alineat litera (a) exclud zahărul C, izglucoza C și siropul de inulină C, precum și ajutorul alimentar.

(5) În sensul articolului 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001, se consideră angajamente la export pentru anul de comercializare în curs:

- (a) toate cantitățile de zahăr care trebuie exportate ca atare cu restituiri sau taxe la export stabilite prin licitație deschisă pentru anul de comercializare respectiv;
- (b) toate cantitățile de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină care trebuie exportate ca atare cu restituiri sau taxe la export stabilite periodic pe baza licențelor de export eliberate în timpul anului de comercializare respectiv;
- (c) toate exporturile previzibile de zahăr, de izoglucoză și de sirop de inulină sub formă de produse transformate cu restituiri sau taxe la export stabilite în acest scop în timpul anului de comercializare respectiv, cantitățile în cauză fiind repartizate în mod egal pe tot anul de comercializare.

Pentru calculul pierderii medii previzibile, menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001, se iau în considerare, de asemenea, restituirile la producție pentru cantitățile de produse de bază exprimate în echivalent de zahăr alb pentru care au fost eliberate în cursul anului de comercializare în cauză certificate de restituire la producție, menționate la articolul 7 alineatul (3) din regulamentul respectiv.” [traducere neoficială]